

یکی از زمینه‌های بالقوه تعمیق روابط امنیتی پکن و کابل، ارائه آموزش به نیروهای امنیت ملی افغانستان (ANSF) است. در حال حاضر پس از خروج نیروهای خارجی از افغانستان، در مورد توانایی نیروهای امنیت ملی افغانستان برای رویارویی با چالش‌های امنیتی تردید وجود دارد. [۱۵] این همه‌اگر نیروهای امنیت ملی افغانستان بتوانند حمایت و آموزش کافی خارجی را دریافت کنند، شاید در این زمینه موفق شوند. از آنجا که دیپلمات‌های افغان پیش از این با همکاری هند و ایالات متحده آموزش دیده‌اند، تجربه چین و کمک‌های آن می‌تواند در آموزش نیروهای امنیت ملی افغانستان مؤثر باشد. جانان موسی زای، سفیر افغانستان در پکن، در مصاحبه‌ای با رویترز در سال ۲۰۱۸ اظهار داشت چین به نیروهای افغان در خاک چین آموزش خواهد داد. [۱۶]

بسیاری از مفسران بر امکان استقرار نیروهای حافظ صلح چین در افغانستان برای مقابله با وخامت احتمالی اوضاع امنیتی تأکید کرده‌اند. [۱۷] دخالت چین در امور نظامی و امنیتی افغانستان مناقشه‌برانگیز به نظر می‌رسد، اما برای امنیت داخلی و منطقه‌ای ضروری است. در نهایت چین باید به روابط خود با قدرت‌های منطقه‌ای و وابستگی متقابل کلی آنها توجه کند. ثبات افغانستان تنها با کمک یک دولت تأمین نمی‌شود، بلکه به تعاملات دیپلماتیک مستمر با همسایگان و کمک به بازسازی صلح آمیز نیاز است.

از آنجایی که در پی خلأ امنیتی قریب الوقوع، روسیه، کشورهای آسیای مرکزی، هند، ایران و پاکستان مثل چین نگرانی‌های امنیتی یکسانی دارند، همه آنها برای پیشبرد صلح و ثبات در افغانستان همکاری خواهند کرد.

## نتیجه‌گیری

با کاهش حضور ایالات متحده و پارادایم امنیتی در حال تحول افغانستان، بر اهمیت این کشور در تفکر سیاست خارجی پکن افزوده شده است. ثبات افغانستان در برنامه‌های بلندمدت اقتصادی این کشور در منطقه، به چین کمک خواهد کرد.

بنابراین چین برای ادامه گسترش روابط خود با افغانستان اراده سیاسی دارد. با اینکه چین به عنوان یک میانجی و ارائه‌دهنده کمک به افغانستان در مجموع به موفقیت دیپلماتیک دست یافته، اما مشارکت اقتصادی و سرمایه‌گذاری چین در افغانستان محدود مانده است. هدف تأمین منافع ملی با استفاده از موقعیت راهبردی افغانستان به عنوان یک رابط منطقه‌ای در کریدور اقتصادی چین-افغانستان همچنان مبهم است. با حرکت رو به جلو، این احتمال وجود دارد که چین به میانجی‌گری در مذاکرات بین‌افغانی و مشارکت در رایزنی با سطوح مختلف طرف‌های چند جانبه و بین‌المللی ادامه بدهد. از آنجا که مشکل افغانستان ممکن است به یک چالش امنیتی مهم برای منطقه تبدیل شود، چین باید به همکاری با دیگر قدرت‌های منطقه ادامه بدهد تا شاهد نتیجه تلاش‌هایش در افغانستان باشد.

خانم کلودیا چیا (Claudia Chia)، تحلیلگر پژوهشی در مؤسسه مطالعات جنوب آسیا (ISAS)، یک مؤسسه تحقیقاتی مستقل در دانشگاه ملی سنگاپور (NUS) است. خانم کونتاوی کالچلوم (Kunthavi Kalachelvam) کارآموز پژوهشی سابق در همین مؤسسه است.

آقای ژنگ های‌کی (Zheng Haiqi) کاندیدای دکترا در دانشکده مطالعات بین‌الملل، دانشگاه زنین چین و یک محقق مد عود در مؤسسه مطالعات جنوب آسیا است. مسئولیت کامل مطالب و نظرات بیان شده در این گزارش به عهده نویسندگان است.

[۱۰] ژانگ هوشنگ، «چه چیزی پشت توجه فرآینده چین به افغانستان نهفته است؟»، مرکز خاورمیانه کارنگی، ۸ مارس ۲۰۱۵. [۱۱] مایکل مارتینا، «چین می‌گوید رئیس‌جمهور افغانستان قول می‌دهد به چین در مبارزه با شبه‌نظامیان کمک کند»، رویترز، ۲۹ اکتبر ۲۰۱۴. [۱۲] افغانستان پس از حل و فصل سیاسی به حمایت بین‌المللی مستمر نیاز خواهد داشت»، بانک جهانی، ۵ دسامبر ۲۰۱۹. [۱۳] چارلز چوی، «یک میلیارد دلار کف‌خینه مواد معدنی کمیاب در افغانستان آشکار شد»، لایوساینس، ۴ سپتامبر ۲۰۱۴. [۱۴] راشل ژانگ، «چین به دنبال توسعه BRI در افغانستان تحت نام تأمین امنیت پس از خروج نیروهای ایالات متحده»، ساوت چاینا مورنینگ پست، ۴ ژوئن ۲۰۲۱. [۱۵] آنتونی، ج. کورفمن، «شکل‌دادن به نیروهای امنیت ملی برای مقابله با چالش‌های دوره انتقال»، مرکز مطالعات راهبردی و بین‌المللی، ۱۷ آوریل ۲۰۱۴. [۱۶] مایکل مارتینا، «سفیر می‌گوید نیروهای افغان در چین آموزش خواهند دید»، رویترز، ۶ سپتامبر ۲۰۱۸. [۱۷] راشل ژانگ، «ناظران می‌گویند چین ممکن است پس از خروج نیروهای ایالات متحده، نیروی حافظ صلح را به افغانستان بفرستد»، ساوت چاینا مورنینگ پست، ۱۶ آوریل ۲۰۲۱.